

Universitätsbibliothek Paderborn

**Canonicorvm Regvlarivm Ordinis S. Avgvstini Origines ac
Progressus, Per Italiam, Hispaniam, Galliam, Germaniam,
Belgium, aliasque orbis Christiani prouincias**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt IV. Ordines Religiosi Sve regula Sancti Augustini militantes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11321

tutos, à quo etiam in vestem acceperunt tunicam candidam, cum toga linteal.

Secutis deinde temporibus, quamplurimæ tum Canonicorum secularium, tum Monachorum piorumque militum familiæ, Augustinianam regulam sunt amplexæ. De quibus sequenti capite ex professo agemus.

CAPUT IV.

ORDINES RELIGIOSI SVB
regula Sancti Augustini militantes.

ORDO Canonicorum Regularium, quorum originem referunt ad tempora Apostolorum, Volaterranus, Polydorus, Vergilius, & alij Scriptores. Institutum istud postea S. Augustinus, legibus ac disciplina temperauit.

Canonicorum porrò Regularium variae sunt Congregationes, varijs temporibus varijs in locis institutæ.

Congregatio Lateranensis Canonicorum Regularium, quæ postea Frisonaria, ac demum S. Saluatoris est dicta.

Congregatio Canonicorum Regularium S. Saluatoris Bononiensis, vulgo Scopetinorum appellata, anno 1408. per Stephanum Senensem instituta.

Congregatio seu ordo Canonicorū Regularium

16 ORIG. CANON. REGVL.

larium S. Rifi in Gallia, per B.Rufum Archiepiscopum Lugdunensem circa an. 1107. instituta.

Congregatio' Canonicorum Regularium S. Marci de Mantua, anno 1131. instituta.

Congregatio Canonicorum Regularium S. Spiritus apud Venetos, anno 1415.

Congregatio Canonicorum Regularium de Arroasia in Belgio, circa annum 1000. inchoata.

Congregatio, seu Capitulum VVindeſimense, Canonicorum Regularium in Germania inferiore & superiore, anno 1387.

Congregatio Canonicorum Regularium S. Victoris.

Præter istas reformatas Canonicorum Regularium Congregationes, quæ ab Ordinariorum iurisdictione exemptæ suos peculiares habere solent Præfectos, sunt insuper infinitæ propemodum Abbatiæ, Præposituræ, Prioratus, aliaque monasteria Canonicorum Regularium, quæ Ordinarijs siue Dioceſanis Episcopis subsunt

Ordo Præmonstratenſis Canonicorum Regularium, auctore S. Norberto Archiepiscopo Magdeburgensi, anno 1120.

Ordo Vallis Scholarium, auctore Guilielmo natione Anglo, in Campania regni Galliæ prouincia, circa an. 1218. institutus.

Ordo S. Mariæ de Mercede & Redemptione

ptione captiuorum anno 1218. per Iacobum I. Regem Aragonie & S. Raimundum Pennafortium monachum Dominicanum institutus. Hic ordo partim Monachos, partim E-
quites complectitur.

Ordo S. Trinitatis, de Redemptione ca-
ptiuorum, per Ioannem de Matha natione
Gallum, anno 1197. institutus.

Ordo Hospitaliorum S. Antonij in Gallia,
circa ann. 1121. per Gastonem Viennensem,
natione Gallum inchoatus.

Ordo Iesuotorum siue Clericorum Apo-
stolorum à S. Ioanne Columbino institutus.
obijt is an. millesimo trecentesimo quinqua-
gesimo quinto.

Ordo Prædicatorum auctore Sancto Do-
minico.

Congregatio Armeniorum siue S. Bartho-
lomæi Genuensis, in Liguria.

Ordo Eremitarum Conuentualium S. Au-
gustini, per vniuersum orbem Christianum
diffusus, circa an. 390. primùm in Italia & po-
steà in Africa à S. Augustino institutus, vt vo-
lunt.

Cæterūm vt variæ Canonorum Regu-
lariū, sic & Eremitarum Augustinianorum,
variæ sunt Congregationes reformatæ: quas
inter hodie primaria est Lombardica; hanc
sequitur Corbonaria, & pòst Licetana.

Congregatio Eremitarum S. Augustini de

B

Liceto,

Liceto, apud Senas Italiæ vrbem, anno 1050.
instituta.

Congregatio Eremitarum Corbonaria
nuncupata, in regno Neapolitano, an. 1399. per
Simonem Cremonensem instituta.

Congregatio Eremitarum Perusina, aliás
Sanctæ Mariæ de Populo in Umbria, anno
millesimo quadringentesimo vigesimoqua-
to.

Congregatio Lombardica anno 1444.
per Ioannem Rocquium Papiensem, Gre-
gorium Cremonensem in vrbe Cremensi in-
stituta. Quæ congregatio inter omnes Re-
formatas, siue Obseruantes apud Italos est
celeberrima.

Congregatio Eremitarum S. Mariæ de
Mōte Ortono, apud Patauim, an. 1460. per
Simonem Camerinensem inchoata.

Congregatio Baptistarum per quemdam
nomine Baptistam, natione Genuensem an.
1484. instituta, quæ & Genuensium dicitur.

Congregatio Apuliæ alias de Dulceto an.
1492. per Felicem natione Apulum, in Apu-
lia instituta.

Congregatio Germaniæ seu Saxoniæ an-
no millesimo quadringentesimo nonagesi-
moseptimo, per Andream Prolem instituta:
quæ postea est extincta, cùm ex ea Martinus
Lutherus impiissimus apostata prodijisset.

Congregatio Zampanensis anno 1502. in
Cala-

Calabria per Zampanam Calabrum inchoata.

Congregatio S. Augustini de Dalmatia, eodem anno in Sclauonia inchoata.

Congregatio Eremitarum Sancti Pauli primi Eremitæ, anno 1555. inchoata. Cuius Congregationis multa sunt monasteria in Hispania & nonnulla in Italia, circa urbem Romam.

Est & Congregatio Bituricensis Eremitarum in Gallia, qui Biturigis, Piëtauij, Lati-niaci & alibi, suos habent conuentus.

Ordo Cruciferorum seu Crucigerorum in Italia celebris; cuius originem referunt ad tempora S. Cleti Papæ, qui D. Petro successit, aut S. Helenæ Imperatricis.

Congregatio Huiensis Crucigerorum in Germania, Belgio, Gallia, alijsque prouincijs Transalpinis celebris circa an. 1216. inchoata. Cuius Præfectus generalis residet Huy ad Mosam flu. in diœcesi Leodiensi.

Congregatio Crucigerorum in Hispania.

Ordo S. Brigittæ, qui est monialium & monachorum, per S. Brigittam institutus, & an. 1370. per Vrbanum V. confirmatus.

Ordo seu Congregatio S. Pauli primi Eremitæ, per Eusebium virum pium, circa ann. 1215. inchoata.

Ordo Seruitarum, seu Seruorum Beatæ

Mariæ circa an. 1233. vel 1252. inchoatus, quem mirificè amplificauit S. Philippus Binitius nobilis Florentinus.

Ordo Fratrum Vitæ communis, siue fratrum Hieronymianorum à Gerardo Magno Dauentriensi an. 1376. inchoatus. Habuerunt ij, celeberrimas olim Scholas per Germaniā superiorem ac inferiorem, vt hodie Patres Societatis Iesu.

Ordo Alexianorum siue Cellitarum in Belgio celebris, qui contagione laborantibus adsistunt & sepeliendis mortuis piam operam impendunt.

Ordo seu Congregatio Nigrarum Sororum in Belgio, quæ ægris & peste infectis pie inferuiunt.

Ordo Charitatis nostræ Dominæ, circa an. 1300. in Gallia inchoatus.

Ordo Hieronymianorum Eremitarum S. Hieronymi, an. 1300. à Petro Gambacurta institutus, in Italia.

Congregatio Hieronymianorum in Hispania celebris.

Ordo fratrum Mendicantium S. Hieronymi Fesulensis, an. 1405. per Redonem Comitem Grauellæ in Italia institutus.

Ordo siue Congregatio Apostolicorum, siue Barnabitarum, à S. Barnaba Apostolo dictitur institutus, cuius Congregationis Sodalibus anno millesimo quadringentesimo octogesi-

gesimo quarto Innocentius VIII. regulam
S. Augustini præscripsit.

Congregatio S. Ambrosij ad Nemus anno
1431. ab Eugenio IV. confirmata.

Congregatio Bonorum hominum in An-
glia anno 1257. per Richardum, Henrici III.
Regis Angliæ fratrem, inchoata.

Ordo Saccitarum, siue Fratrum de Pœni-
tentia IESV Christi, desijt.

Congregatio S. Georgij de Alga apud Vene-
tios, Canonicorum Sæcularium per Antoniū
Corrarium patritium Venetum inchoata, &
per S. Laurentium Iustinianum primum Pa-
triarcham Venetum, mirificè illustrata.

Ordo Guilielmitarum, auctore S. Guiliel-
mo Duce Aquitaniæ. Alij tamen dicunt hos
Guilielmitas militare sub Regula S. Bene-
dicti.

Ordo Ministrantium infirmis, per B. Io-
annem Lusitanum circa annum 1540. incho-
atus Granatæ, & sub regula S. Augustini anno
1571. Kalend. Ianuar. per Pontificem Maxi-
mum confirmatus. Ab Italibz vulgò dicuntur
Fate beu Fratelli. horum cōstitutiones exstant
typis editæ, vñā cum vita B. Ioannis conscri-
pta per Franciscum de Castro, presbyterum
& Rectorem Hospitalis Granatensis.

Ordo Clericorum Regularium minorum,
Romæ nostro sæculo institutus, nisi fallor
sub Regula S. Augustini. Horum domus seu

B 3 Con-

Conuentus primarius est Romæ ad S. Laurentium in Lucina: habent & alium Conuentum ad S. Agnetem in Agone.

Ordo Clericorum, seu Presbyterorum B. Mariæ Magdalenæ, alias de Penitentia initio Pontificatus Clementis VIII. Romæ institutus, sub regula Sancti Augustini, nisi fal-lor.

Ordo Equitum Hospitalanorum S. Ioannis Hierosolymitani, cuius olim sedes prima fuit Rhodus, hodie Melita Insula, vulgo *Malta*: vnde nunc Melitenses vocantur.

Ordo Equitum Marianorum siue Teutonicorum in Germania ac Prussia.

Ordo Equitum S. Mauritij & S. Lazari in Sabaudia.

Ordo Equitum S. Mariæ de Monte Carmelo & S. Lazari, in Gallia.

Ordo Equitum Sancti Iacobi, in Hispania.

Ordo Equitum IESV Christi contra Albigenses, à S. Dominico institutus.

De his ordinibus Equestribus, consule origines nostros Equestres.

CAPVT